

Dosarul nr. 1ra-111/2021

(1ra-1722/2020)

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocata Aurelia Mîrzîncu în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, în cauza penală, în privința lui
Cașu Constantin XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 13.05.2019 până la 25.07.2019;

Instanța de apel de la 15.08.2019 până la 19.02.2020;

Instanța de recurs de la 07.08.2020 până la 03.02.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 25 iulie 2019, Constantin Cașu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și cu aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin actuala sentință, dar și prin sentința Judecătoriei Hîncești din 29 ianuarie 2019, i-a fost stabilită lui Constantin Cașu pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani și 2 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 103 Cod penal, în privința lui Constantin Cașu s-a aplicat măsura de constrângere cu caracter medical, sub formă de tratament medical forțat antidrog, într-o instituție cu regim special.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Constantin Cașu la data de 10 noiembrie 2018, aproximativ la ora 11:00, în biroul de serviciu nr. 121, din incinta IP Hîncești, situat pe str. M. Moraru din mun. Hîncești, de către angajații SP al SSP Aurica Josan și Vitalie Ursu, în momentul chestionării pe un alt caz, asupra ultimului a fost depistată, ridicată și împachetată o masă vegetală uscată mărunțită

de culoare verde cafenie cu miros specific și un segment de filă de caiet, care potrivit rezultatului raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-5142 din 28.11.2018, s-a stabilit că masa vegetală prezentată reprezintă substanță stupefiantă marihuană.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Constantin Cașu a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, individualizată prin „*păstrarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*”.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Marin Aftenii în numele inculpatului prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Constantin Cașu să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ținându-se cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

În susținerea apelului, avocatul a indicat că, vina în comiterea celor incriminate inculpatul a recunoscut-o integral, se căiește sincer de cele comise, a pledat pentru aplicarea în privința sa a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, astfel pedeapsa aplicată de către instanța de fond este una prea aspră în coraport cu circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de către avocatul Marin Aftenii în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a conchis că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a respins solicitarea avocatului privind numirea unei pedepse mai blânde non privative de libertate, de vreme ce acesta anterior a fost tras la răspundere penală, însă nu a făcut careva concluzii de rigoare și a comis o nouă infracțiune cu intenție.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prin sentința Judecătoreiei Hîncești, sediul Central din 29.01.2019, Constantin Cașu a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen

de 3 ani, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia că, soluția primei instanțe, prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă prin cumularea parțială a pedepsei, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 2 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis este una întemeiată.

Instanța de apel a conchis că anume această pedeapsă, sub formă de închisoare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Aurelia Mîrzîncu în numele inculpatului prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Constantin Cașu să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu executarea separată a sentinței din 29 ianuarie 2019.

În susținerea celor solicitate, avocata indică argumente similare celor din cererea de apel, și anume: *inculpatul a recunoscut vinovăția, se căiește sincer de cele comise, cauza fiind examinată în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală.*

Astfel, apărarea susține că, pedeapsa care i-a fost stabilită inculpatului este una prea aspră în coraport cu circumstanțele cauzei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Constantin Cașu și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, de motivul inculpatului, de persoana acestuia care a comis nu pentru prima dată o infracțiune, a recunoscut vina și se căiește sincer, corect a conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul penal reamintește că, stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

De asemenea, Colegiul penal indică că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise

faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Totodată, Colegiul penal menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că, scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, indicând neapărat în hotărâre motivele pe care se bazează soluția.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Mai mult decât atât, Colegiul penal susține poziția instanței de apel care în partea descriptivă a deciziei motivat a indicat de ce aplicarea unei pedepse neprivativă de libertate nu va atinge scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal, și anume *„(...) prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 29.01.2019, Constantin Cașu a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani (...) de vreme ce acesta anterior a fost tras la răspundere penală, însă nu a făcut careva concluzii de rigoare și a comis o nouă infracțiune cu intenție”* (vezi pct. 4.1. din prezenta decizie).

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa aplicată inculpatului care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care face referință recurentul, deci nu persistă temei de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind în conformitate cu legea și în limitele acesteia, decizia fiind

una motivată din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către Aurelia Mîrzîncu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, în cauza penală în privința lui *Cașu Constantin XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral *24 februarie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan